ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿਦਯੁਤ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਅਨਿਲ ਕੰਵਰੀਆ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5743-5744)

17 ਸਤੰਬਰ, 2021

[ਐਮ. ਆਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਮਾਪਤੀ - ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ/ਦਮਨ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ - ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਐਸਪੀ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ / ਤਸਦੀਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸੀ - ਐਸਪੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 341, 323 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ,

ਸਵਾਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹੈ - ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਅਸਲ ਤੱਥ ਦੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ/ਦਮਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਥਾਈ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 9][728-ਬੀ-ਡੀ]

2. ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ/ਨਵੰਬਰ, 2013 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 14.04.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਕੇਵਲ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ / ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਪੂਰਵਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 10][728ਡੀ-ਐਫ]

3. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 5.8.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3

ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 11.08.29015 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਥਾਤ 9.9.2015 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ. ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ 1958 ਦਾ 12 ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 11][728-ਐਫ-ਐਚ; 729-ਏ-ਡੀ]

4. ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਮੁੱਦੇ/ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਤਸਦੀਕ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਬਾਇਆ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ। ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ/ਵਿਕਲਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12][729-ਐਫ-ਐਚ; 730-ਏ-ਬੀ]

ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ, (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 363 : [2013] 8 ਐਸਸੀਆਰ 471; ਜੈਨੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 748 : [2012] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1047; ਦਯਾ ਸ਼ੰਕਰ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (2010) 14 ਐਸਸੀਸੀ 103: [2010] 13 ਐਸਸੀਆਰ 1076; ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2016) 8 ਐਸਸੀਸੀ 471 : [2016] 7 ਐਸਸੀਆਰ 445 – 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦਿਆਲਯ ਸੰਗਠਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਤਨ ਯਾਦਵ, (2003) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 437: [2003] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 361; ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ, ਏ. ਪੀ. ਬੀ. ਚਿੰਨਾਮ ਨਾਇਡੂ, (2005) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 746: [2005] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1147; ਐੱਮ. ਬਨਾਮ ਅਭਿਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਵਾਰ, (2018) 18 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 733: [2018] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1133; ਟੀ. ਐੱਸ. ਵਾਸੂਦਾਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰਮ ਸਾਰਾਭਾਈ ਪੁਲਾੜ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, (1988) ਐੱਸ. ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 795; ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, (2011) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 644: [2011] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 964-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2016] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 445	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 3.2
[2003] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 361	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 4.7
[2005] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1147	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 4.7
[2010] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1076	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 4.7
[2012] 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1047	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 4.7
[2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 471	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 4.7
[2018] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1133	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 4.7
[2011] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 964	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 5.2

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5743-5744

ਡੀ.ਬੀ. ਵਿੱਚ ਜੈਪੁਰ ਸਥਿਤ ਰਾਜਸਥਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 05.09.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ S.B. ਵਿੱਚ 2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 560 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6969 ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 05.12.2019 ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ. ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਰਿਟ)

2019 ਦੇ ਨੰਬਰ 250 ਡੀ.ਬੀ. 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸਪੈਸ਼ਲ ਅਪੀਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 560 ਐਸ.ਬੀ. 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.6969।

ਮਨੀਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 05.09.2019 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡੀ.ਬੀ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਅਪੀਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 560/2019, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 05.12.2019 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ. ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਰਿਟ) ਨੰ. 250/2019, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 23.01.2019 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਇੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ - ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2013 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 14.04.2015 ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲਕ - ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਕਤੂਬਰ, 2013 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਟੈਕਨੀਕਲ ਹੈਲਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 02.02.2014 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 31.03.2015 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ 14.04.2015 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 06.05.2015 ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਆਰਵੀਪੀਐਨ, ਜੋਧਪੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ / ਤਸਦੀਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਵਾਈ ਮਾਧੋਪੁਰ ਦੇ ਐਸ.ਪੀ

ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ/ਪਿਛੋਕੜ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 5.6.2015 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 143,341,323 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੰ. 13/2011 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ 17.01.2011 ਉੱਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 5.8.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 341 ਅਤੇ 323 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ 1958" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ 1958 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

3.1 ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ, ਸਗੋਂ 14.04.2015 ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 31.08.2015 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 15.03.03 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। .2016 ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਿਤੀ 6.5.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3.2 ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6969 ਆਫ 2016 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2016) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 471 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 9.9.2015 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

3.3 ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 560। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 38.4.1 'ਤੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਚਾਚਾ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਝਗੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਜਿਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਲਾਭ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਡਾਕਟਰ ਮਨੀਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

4.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਮਨੀਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

4.2 ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

4.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 341 ਅਤੇ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 14.04.2015 ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 341 ਅਤੇ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, 14.04.2015 ਨੂੰ, ਐਕਟ 1958 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 9.9.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14.04.2015 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

4.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 1958 ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 9.9.2015 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

4.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ, ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4.6 ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਝਗੜੇ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਝਗੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਜਿਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਤਰਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

4.7 ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਸੰਗਠਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਤਨ ਯਾਦਵ, (2003) 3 ਐਸਸੀਸੀ 437 ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ; ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਬੀ. ਚਿਨਮ ਨਾਇਡੂ, (2005) 2 ਐਸਸੀਸੀ 746; ਦਯਾ ਸ਼ੰਕਰ ਯਾਦਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (2010) 14 ਐਸਸੀਸੀ 103; ਜੈਨੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ., (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 748; ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ, (2013) 9 ਐਸਸੀਸੀ 363; ਅਤੇ ਐਮ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਅਭਿਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਵਾਰ, (2018) 18 ਐਸਸੀਸੀ 733, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਿਦਵਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

5. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5.1 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੈਰੇ 38.4.1. ਫੈਸਲਾ।

5.2 ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕੁਤਾਹੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਿੱਖੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ

ਅਦਾਲਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕੁਤਾਹੀ ਇੱਕ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਟੀ.ਐਸ. ਵਾਸੂਦਾਵਨ ਨਾਇਰ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰਮ ਸਾਰਾਭਾਈ ਸਪੇਸ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, 1988 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਸੀ 795; ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, (2011) 4 ਐਸਸੀਸੀ 644; ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ)।

5.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 23.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ 1958 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭ।

5.4 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਕਤੂਬਰ/ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਨਵੰਬਰ, 2013 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14.04.2015 ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 143, 341 ਅਤੇ 323 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ 17.01.2011 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 5.8.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 341 ਅਤੇ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ, 2013 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਕਨੀਕਲ ਹੈਲਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 14.11.2013 ਸੀ। ਉਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 02.02.2014 ਨੂੰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ 31.03.2015 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 14.04.2015 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਮਿਤੀ 14.04.2015 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ

ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜਦੋਂ 14.04.2015 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 09.09.2015 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6.1 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ 31.08.2015 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸਵਾਈ ਮਾਧੋਪੁਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 5.6.2015 ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ/ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 5.8.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11.08.2015 ਨੂੰ, 5.8.2013, ਅਰਥਾਤ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿ 9.9.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

6.2 ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿੱਖ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 14.04.2015 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6.3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ/ਨਵੰਬਰ 2013 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸਵਾਈ ਮਾਧੋਪੁਰ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 5.6.2015 ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ/ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧੋਖਾਧੜੀ/ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

8.1 ਬੀ. ਚਿੰਨਮ ਨਾਇਡੂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭੌਤਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

8.2 ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ

ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ/ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰੀ / ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿਨੈਕਾਰ/ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। "ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ"। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਪੈਰਾ 12, 13, 18 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> 12. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਕੀਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ/ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ / ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਦਫਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ।" [ਵੀਡੀਓ ਐਸ.ਪੀ. ਚੇਂਗਲਵਰਾਇਆ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਜਗਨਨਾਥ (1994) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1: ਏਆਈਆਰ 1994 ਐਸਸੀ 853।] ਲਾਜ਼ਰਸ ਅਸਟੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੀਸਲੇ ਵਿੱਚ [(1956) 1 ਕਿਊਬੀ 702: (1956) 2 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 502: (1956) 2 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 502: (1315 ਈਆਰ) (ਸੀਏ)] ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਲੋਚਨਾ ਦੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ: (ਕਿਉਬੀ ਪੀ. 712)

"... ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।"

18. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਭਾਸਕਰਨ (1995) ਪੂਰਕ (4) ਐਸਸੀਸੀ 100 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਜ਼ਿਆਨਗਰਮ ਸੋਸ਼ਲ ਵੈਲਫੇਅਰ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸਕੂਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇਵੀ (1990) 3 ਐੱਸਸੀਸੀ 655 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: (ਐਮ. ਭਾਸਕਰਨ ਕੇਸ, ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 104, ਪੈਰਾ 6)

ਜੇਕਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

25. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਚਰਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਬਲੈਟੋ ਫੰਡਾਮੈਂਟੋ ਕੈਡਿਟ ਓਪਸ - ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਨੱਲਸ ਕੋਮੋਡਮ ਕੈਪਰੇਰ ਪੋਟੈਸਟ ਡੀ ਇਨਜੁਰੀਆ ਸੁਆ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰੀਆ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਮਦਨ ਲਾਲ ਯਾਦਵ (1996) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 127:1996 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 592: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1996 ਐਸ. ਸੀ. 1340 ਅਤੇ ਲਿਲੀ ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2000) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 224:2000 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ.

(ਕ੍ਰਾਈ) 1056] ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.3 ਜੈਨੇਂਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ/ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

"(i) ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(ii) ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ।

(iv) ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(v) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਰਿੱਤਰ/ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ।

(vi) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(vii) ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਿਆਰ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(viii) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਣਚਾਹੇ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

(ix) ਵਰਦੀਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਛਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(x) ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.4 ਦਯਾ ਸ਼ੰਕਰ ਯਾਦਵ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

> “(ਏ) ਜੇਕਰ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ), ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰੋ), ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧ/ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

(ਬੀ) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ ਜੋ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮਾਲਕ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਸੀ) ਜਿੱਥੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਗਲਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਭਾਵੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਭੌਤਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦਮਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵੈਰੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰੋਲ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ/ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ, ਫਿਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ, ਆਦਿ) ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਰਸ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ .....ਮਟੀਰੀਅਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ)।

8.5 ਅਭਿਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਵਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 22.12.2012 ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਲਾਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ

ਧਾਰਾ 320 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਟਨਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 38.5 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ:

> 13. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਰ ਪੈਰਾ 38.5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ/ਖੁਲਾਸਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ। ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

> 14. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 320(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ (2013) 7 ਐਸਸੀਸੀ 685, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 34 ਅਤੇ 35 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ

3.ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਬਰੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ।

9. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਅਸਲ ਤੱਥ ਦੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ/ਦਮਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਸਥਾਈ ਹੈ।

10. ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ/ਨਵੰਬਰ, 2013 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 14.04.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਸਿਰਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਤਸਦੀਕ/ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸਵਾਈ ਮਾਧੋਪੁਰ ਤੋਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

11. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 5.8.2013 ਨੂੰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 11.08.29015 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ, ਭਾਵ, 9.9.2015 ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ 14.04.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

12. ਮੁੱਦੇ/ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਤਸਦੀਕ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਝੂਠੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਬਾਇਆ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ। ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ/ਵਿਕਲਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲਾ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ|

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669